

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

การศึกษานี้พบว่า

1. ผู้ป่วยหญิงติดเชื้อที่กรวยไต เชื้อที่เป็นสาเหตุสำคัญ คือ *E. coli* ร้อยละ 83.6 รองลงมา คือ *K. pneumoniae*, *K. oxytoca* ร้อยละ 15.1 และ *P. mirabilis* ร้อยละ 1.4
2. อุบัติการณ์การติดเชื้อ ESBL producing *E. coli*, *K. pneumoniae*, *K. oxytoca* หรือ *P. mirabilis* ร้อยละ 33.7
3. ปัจจัยเสี่ยงของการติดเชื้อ *E. coli*, *K. pneumoniae*, *K. oxytoca* หรือ *P. mirabilis* ที่สร้างเอ็นไซม์ ESBL ในกลุ่มผู้ป่วยหญิงที่ติดเชื้อที่กรวยไตได้แก่ โรคประจำตัวโรคหลอดเลือดสมอง . หรือ มีประวัติการได้รับยาปฏิชีวนะมาก่อนในช่วง 1 เดือน เมื่อนำมาวิเคราะห์แบบ multivariate logistic regression พบว่ามีความแตกต่างจากกลุ่มที่ไม่สร้างเอ็นไซม์ ESBL อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. แบบแผนการดื้อยาปฏิชีวนะของเชื้อ *E. coli*, *K. pneumoniae*, *K. oxytoca* หรือ *P. mirabilis* ที่สร้างเอ็นไซม์ ESBL พบว่ามีการดื้อยาปฏิชีวนะกลุ่มอื่น ๆ ร่วมด้วย ในอัตราที่สูงกว่าเชื้อที่ไม่สร้างเอ็นไซม์ ESBL เช่น ampicillin (ร้อยละ 100 เทียบกับร้อยละ 64.4), ciprofloxacin (ร้อยละ 82.2 เทียบกับร้อยละ 24.4), trimethoprim/sulfamethoxazole (ร้อยละ 75.0 เทียบกับร้อยละ 40.0), amoxicillin/clavulanate (ร้อยละ 64.3 เทียบกับร้อยละ 32.5), cefoperazone/sulbactam (ร้อยละ 32.1 เทียบกับร้อยละ 4.4), gentamicin (ร้อยละ 57 เทียบกับร้อยละ 13.3), amikacin (ร้อยละ 17.9 เทียบกับร้อยละ 2.2), และ third-generation cephalosporin ได้แก่ ceftriaxone (ร้อยละ 96.4 เทียบกับร้อยละ 2.2), ceftazidime (ร้อยละ 64.3 เทียบกับร้อยละ 0) และ cefepime (ร้อยละ 39.3 เทียบกับร้อยละ 0) สำหรับเชื้อที่สร้างและไม่สร้างเอ็นไซม์ ESBL ตามลำดับ
5. เชื้อ *E. coli*, *K. pneumoniae*, *K. oxytoca* หรือ *P. mirabilis* ที่สร้างเอ็นไซม์ ESBL จากผู้ป่วยทุกรายดื้อต่อยาตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป (multi-drug resistance) ในอัตราร้อยละ 100 ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับกลุ่มที่ไม่สร้างเอ็นไซม์ ESBL ซึ่งมีเพียงร้อยละ 37.8
6. ค่า minimal inhibitory concentration (MIC) ต่อยา ceftriaxone ของผู้ป่วยติดเชื้อ *E. coli*, *K. pneumoniae*, *K. oxytoca* หรือ *P. mirabilis* ที่สร้างเอ็นไซม์ ESBL ร้อยละ 100 มีค่า

สูงกว่า 64 มคก./มล. แตกต่างกับกลุ่มที่ไม่สร้างเอ็นไซม์ ESBL โดยพบว่าผู้ป่วยทุกรายมีค่า MIC \leq 8 มคก./มล. ($P < 0.001$)

7. เปรียบเทียบผลตอบสนองต่อการรักษาที่ 72 ชั่วโมงและ 14 วัน หลังได้รับยาปฏิชีวนะ ceftriaxone ระหว่างที่เกิดการติดเชื้อ *E. coli*, *K. pneumoniae*, *K. oxytoca* หรือ *P. mirabilis* ที่สร้างเอ็นไซม์ ESBL กับกลุ่มที่ไม่สร้างเอ็นไซม์ ESBL พบว่า

ผลการตอบสนองต่อการรักษาที่ 72 ชั่วโมง

7.1 การตอบสนองทางคลินิกได้แก่การไม่มีไข้ซึ่งประเมินจากการวัดอุณหภูมิร่างกาย < 37.8 องศาเซลเซียส พบว่าไม่มีความแตกต่างกันระหว่างทั้งสองกลุ่ม (ร้อยละ 78.6 เทียบกับร้อยละ 77.8 สำหรับกลุ่มที่สร้างและไม่สร้างเอ็นไซม์ ESBL ตามลำดับ)

7.2 การตอบสนองทางจุลชีววิทยา (microbiological outcome) พบว่ากลุ่มที่เกิดจากการติดเชื้อซึ่งสร้างเอ็นไซม์ ESBL ตอบสนองต่อการรักษา (ร้อยละ 64.3) แย่กว่ากลุ่มที่ไม่สร้างเอ็นไซม์ ESBL (ร้อยละ 100)

ผลการตอบสนองต่อการรักษาที่ 14 วัน

7.3 การตอบสนองทางคลินิกได้แก่การไม่มีไข้ซึ่งประเมินจากการวัดอุณหภูมิร่างกาย < 37.8 องศาเซลเซียส พบว่าไม่มีความแตกต่างกันระหว่างทั้งสองกลุ่ม (ร้อยละ 100 เทียบกับร้อยละ 100 สำหรับกลุ่มที่สร้างและไม่สร้างเอ็นไซม์ ESBL ตามลำดับ)

7.4 การตอบสนองทางจุลชีววิทยา (microbiological outcome) พบว่ากลุ่มที่เกิดจากการติดเชื้อซึ่งสร้างเอ็นไซม์ ESBL ตอบสนองต่อการรักษา (ร้อยละ 40) แย่กว่ากลุ่มที่ไม่สร้างเอ็นไซม์ ESBL (ร้อยละ 100)

8. อภิปรายผล

8.1 อาการและอาการแสดงของผู้ป่วยที่ติดเชื้อ *E. coli*, *K. pneumoniae*, *K. oxytoca* หรือ *P. mirabilis* ที่สร้างและไม่สร้างเอ็นไซม์ ESBL

ลักษณะอาการและอาการแสดงและผลตรวจทางห้องปฏิบัติการของผู้ป่วยที่เกิดจาก เชื้อ *E. coli*, *K. pneumoniae*, *K. oxytoca* หรือ *P. mirabilis* ที่สร้างเอ็นไซม์ ESBL ส่วนใหญ่ ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจากกลุ่มที่ไม่สร้างเอ็นไซม์ ESBL นอกจากนี้ ความรุนแรงของโรคระหว่างสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน ซึ่งต่างจากการศึกษาเดิม (94) อธิบายได้จากการที่เกณฑ์การคัดเลือกผู้ป่วยในการศึกษานี้ไม่รวมผู้ป่วยที่มีอาการรุนแรงมาก หรือมีสัญญาณชีพไม่คงที่

8.2 แบบแผนการดื้อยาของเชื้อ *E. coli*, *K. pneumoniae*, *K. oxytoca* หรือ *P. mirabilis* ที่สร้างเอ็นไซม์ ESBL

ในการศึกษานี้แบบแผนของการดื้อยาปฏิชีวนะของเชื้อ *E. coli*, *K. pneumoniae*, *K. oxytoca* หรือ *P. mirabilis* ที่สร้างเอ็นไซม์ ESBL พบว่าเชื้อ *E. coli*, *K. pneumoniae*, *K. oxytoca* หรือ *P. mirabilis* ยังตอบสนองดีต่อยา cefoperazone/sulbactam, amikacin และ imipenem และนอกจากจะดื้อยาในกลุ่มเซฟทาโลสปอรินแล้วยังพบว่ามีกรดื้อยาในกลุ่มอื่นๆ เช่น ciprofloxacin, gentamicin และ amoxicillin-clavulanate นอกจากนี้ยังพบว่าเชื้อที่สร้างเอ็นไซม์ ESBL จะมีการดื้อยาหลายชนิดตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป multidrug resistance (MDR) มากกว่ากลุ่มที่ไม่สร้างเอ็นไซม์ และค่า MIC ต่อยา ceftriaxone มีค่าสูงกว่ากลุ่มที่ไม่สร้างเอ็นไซม์ อธิบายได้จากการที่ยีนควบคุมการดื้อยาอยู่บนพลาสมิด (27, 133, 134) ขนาดใหญ่อันเดียวกัน และพบว่ามีกรดื้อยา ciprofloxacin ร่วมด้วย ทั้ง ๆ ที่ยีนควบคุมการ ดื้อยาของ ciprofloxacin อยู่บนโครโมโซม อาจเป็นผลมาจากการที่เคยได้รับยาปฏิชีวนะอย่างมากมายาก่อน หรือมีการถ่ายทอดเชื้อดื้อยาหลายชนิด multidrug-resistant organism (MDR) ระหว่างผู้ป่วย (135, 136) และมีรายงานของ Martinez และคณะ (137) พบว่าการดื้อยา ciprofloxacin ผ่านทาง plasmid เป็นครั้งแรก แต่มักจะพบมีการดื้อยาระดับต่ำ (low-level resistance) กรณีที่พบว่าเป็นการดื้อยาระดับสูง (high-level resistance) น่าจะเกิดจากมีกลไกอื่นที่ลดการออกฤทธิ์ของยาร่วมด้วย เช่น มีกลไกการปั๊มยาออกจากเซลล์ (active efflux) ลดทางนำเข้าของยา (porin deficiencies) โดยสรุปจากการศึกษานี้อาจตั้งข้อสังเกตได้ว่า ถ้าพบเชื้อ *E. coli*, *K. pneumoniae*, *K. oxytoca* หรือ *P. mirabilis* ที่ดื้อต่อยาตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป (MDR) หรือดื้อยา gentamicin ciprofloxacin หรือ amoxicillin/clavulanate มีการอาจช่วยแนะนำว่าเชื้ออาจมีการสร้างเอ็นไซม์ ESBL และอาจทำให้ต้องระมัดระวังการตอบสนองทางคลินิก หรือจำเป็นต้องส่งตรวจหาการสร้างเอ็นไซม์ ESBL ในหลอดทดลองด้วย

8.3 อัตราการตายของผู้ป่วยที่ติดเชื้อ (MDR) *E. coli*, *K. pneumoniae*, *K. oxytoca* หรือ *P. mirabilis* ที่สร้างเอ็นไซม์ ESBL

สำหรับการศึกษานี้ไม่มีความแตกต่างในอัตราการตายของผู้ป่วยติดเชื้อที่กรวยไตแบบเฉียบพลันในผู้ป่วยหญิงจากเชื้อ *E. coli*, *K. pneumoniae*, *K. oxytoca* หรือ

P. mirabilis ที่สร้างและไม่สร้างเอ็นไซม์ ESBL โดยไม่พบผู้ป่วยเสียชีวิตในทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Kim และคณะ (120) พบว่าอัตราการตายของผู้ป่วยที่ติดเชื้อ *K. pneumoniae* ที่สร้างเอ็นไซม์ ESBL ในกระแสเลือดไม่แตกต่างจากกลุ่มที่ไม่สร้างเอ็นไซม์ ESBL (ร้อยละ 23.3 เทียบกับร้อยละ 20, $P=0.67$) นอกจากนั้นในการศึกษาของ Menashe และคณะ (95) ทำการศึกษาผู้ป่วยติดเชื้อ Enterobacteriaceae ในกระแสเลือด กับการศึกษาของ Lautenbach และคณะ (103) ทำการศึกษาผู้ป่วยติดเชื้อ *E. coli* หรือ *K. pneumoniae* ในตำแหน่งต่าง ๆ เช่น

และคณะ (138) ทำการศึกษาย้อนหลังผู้ป่วยติดเชื้อ *K. pneumoniae* ในกระแสเลือดซึ่งสร้างเอ็นไซม์ ESBL พบว่าการตอบสนองทางคลินิกและจุลชีววิทยาในกลุ่มที่สร้างเอ็นไซม์ ESBL แย่กว่ากลุ่มที่ไม่สร้างเอ็นไซม์ ESBL

ผลการตอบสนองต่อการรักษาที่ 14 วัน

จากการศึกษานี้พบว่าผลการรักษาผู้ป่วยที่ 14 วัน พบว่าการตอบสนองทางคลินิกไม่แตกต่างกันระหว่างผู้ป่วยทั้งสองกลุ่ม แต่ถ้าดูการตอบสนองทางด้านจุลชีววิทยา พบว่ากลุ่มที่สร้างเอ็นไซม์ ESBL ยังคงเพาะเชื้อขึ้นจากปัสสาวะ 3 คน ขณะที่กลุ่มที่ไม่สร้างเอ็นไซม์ ESBL ผู้ป่วยทุกรายเพาะเชื้อไม่ขึ้นจากปัสสาวะหรือเลือด ($P < 0.001$) สอดคล้องกับการศึกษาหลายการศึกษาที่พบว่ากลุ่มที่ติดเชื้อ *E. coli* หรือ *K. pneumoniae* ซึ่งสร้างเอ็นไซม์ ESBL ตอบสนองต่อการรักษาด้วยยาปฏิชีวนะกลุ่มเซฟทาโลสปอรินน้อยกว่ากลุ่มที่ไม่สร้างเอ็นไซม์ ESBL (94, 101, 116, 138) เช่น การศึกษาของ Paterson และคณะ (116) ทำการศึกษาแบบไปข้างหน้า (prospective observation) พบว่าผู้ป่วยที่ติดเชื้อ *K. pneumoniae* ในกระแสเลือด ไม่ตอบสนองต่อการรักษาถึงร้อยละ 100 ถ้าค่า MIC ของเชื้ออยู่ในช่วงระดับ intermediate และตอบสนองเพียงร้อยละ 54 ถ้าเชื้อ *K. pneumoniae* มีค่า MIC ≤ 8 มคก./มล. และการให้ยากุ่มคาร์บาพีเนมในผู้ป่วยที่ติดเชื้อที่สร้างเอ็นไซม์ ESBL พบว่าการตอบสนองต่อการรักษาดีกว่าและอัตราการตายน้อยกว่ากลุ่มที่ได้รับยาปฏิชีวนะเซฟทาโลสปอริน (111-116)

อย่างไรก็ตามเนื่องจากมีผู้ป่วยเหลือเพียง 5 และ 15 รายในกลุ่มที่สร้างและไม่สร้างเอ็นไซม์ ESBL ที่ 14 วัน หลังติดตามการรักษา จึงไม่สามารถวิเคราะห์ได้จากการศึกษานี้เนื่องจากไม่ใช่ outcome ที่ต้องการศึกษา

8.5 ข้อสรุปจากการศึกษานี้

8.5.1 เนื่องจากการศึกษานี้ผลการรักษาทางจุลชีววิทยาที่ 72 ชั่วโมง และที่ 14 วัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในการรักษาผู้ป่วยที่ติดเชื้อที่กรวยไตแบบเฉียบพลันที่เกิดจากเชื้อ *E. coli*, *K. pneumoniae*, *K. oxytoca* หรือ *P. mirabilis* ที่สร้างและไม่สร้างเอ็นไซม์ ESBL ด้วยยา ceftriaxone จึงไม่แนะนำให้ใช้ ceftriaxone รักษาการติดเชื้อที่กรวยไตแบบเฉียบพลัน acute pyelonephritis ในผู้ป่วยที่ติดเชื้อ *E. coli*, *K. pneumoniae*, *K. oxytoca* หรือ *P. mirabilis* ที่สร้างเอ็นไซม์ ESBL

8.5.2 เนื่องจากในเวชปฏิบัติจำเป็นต้องให้การรักษาแบบ empirical ในผู้ป่วยที่เป็น acute pyelonephritis ไปก่อน ระหว่างรอผลการเพาะเชื้อจากปัสสาวะและเลือด เพราะฉะนั้นการเลือกยาปฏิชีวนะ ceftriaxone จำเป็นต้องดูปัจจัยเสี่ยงของการติดเชื้อจากแบคทีเรียที่สร้างเอ็นไซม์ ESBL กรณีที่มีปัจจัยเสี่ยงได้แก่ โรคประจำตัวโรคหลอดเลือดสมอง หรือ มีประวัติการได้รับยา

ปฏิชีวนะมาก่อนในช่วง 1 เดือน ไม่แนะนำให้ใช้ ceftriaxone และเนื่องจากมักติดต่อยา fluoroquinolone, trimethoprim-sulfa ยาปฏิชีวนะที่ควรเลือกใช้ในกรณีสงสัยการติดเชื้อจากแบคทีเรียที่สร้างเอ็นไซม์ ESBL น่าจะเป็น carbapenem หรือ amikacin (อัตราการใช้ยาจากการศึกษานี้เป็น 0 และ 17.9% ตามลำดับ)

8.5.3 ยังไม่สามารถสรุปได้ว่ากรณีให้ ceftriaxone ไปก่อนแล้วดูการเพาะเชื้อว่าเป็นแบคทีเรียที่สร้างเอ็นไซม์ ESBL แล้วปรับยาปฏิชีวนะจาก ceftriaxone ไปเป็นยาปฏิชีวนะที่ใด เช่น carbapenem หรือ amikacin จะให้ผลการตอบสนองทางคลินิกและจุลชีววิทยาเหมือนเช่นกรณีให้ยาทั้ง 2 ชนิดนี้ตั้งแต่แรก

Table 14. Summary of 10 patients with acute pyelonephritis caused by ESBL-producing *E. coli* or *K. pneumoniae*.

No., age of patient	Underlying disease	Previous antibiotic use within 1 month	Previous UTI within 6 months	Blood culture	Pathogen	MIC (µg/mL)	Outcome
1. 70	HT	No	No	<i>E. coli</i>	<i>E. coli</i>	>32	Improve; Fever resolved on 2 nd day of treatment but still positive urine after 72 hours of therapy, No followed up on 14 th day of treatment.
2. 74	HT	No	No	<i>E. coli</i>	<i>E. coli</i>	>32	Improved; Fever resolved after 24 hrs. of therapy and positive urine culture on 3 rd day of treatment then switch to meropenem. No followed up on 14 th day of treatment.
3. 65	DM	Yes	Yes	<i>E. coli</i>	<i>E. coli</i>	>32	Improved; Fever resolved after 24 hrs; of therapy, ;but still positive urine culture after 72 hours and 14 th day of treatment.
4. 69	CVD, HT	No	No	No	<i>E. coli</i>	>32	Improved; Fever resolved after 24 hrs. of therapy and positive urine culture on 3 rd day of treatment, No followed up on 14 th day of treatment
5. 74	CVD	No	No	<i>E. coli</i>	<i>E. coli</i>	>32	Improved; Fever resolved after 48 hrs. of therapy and positive urine culture on 3 rd day of treatment, Followed up on 14 th day of treatment; urine culture turned negative
6. 83	IHD, CVD	No	No	No	<i>E. coli</i>	>256	Improve; fever resolved after 72 hrs. of therapy but still positive urine culture on 3 rd day. No followed up on 14 th day of treatment 14 th day of therapy

ESRD= end-stage renal disease; ESLD= end-stage liver disease; OLTX=orthotopic liver transplant recipient; MVA=motor vehicle accident; UTI= urinary tract infection; CVL= central venous line; ALL= acute lymphocytic leukemia; BMT=bone marrow transplantation; NA=not available; VAP=ventilator-associated pneumonia; SBP=spontaneous bacterial peritonitis; DM= diabetes mellitus; SLE=systemic lupus erythematosus; IHD= ischemic heart disease; HT= hypertension; CVD=cerebrovascular disease.

Table 14. A summary of 10 patients with acute pyelonephritis caused by ESBL-producing *E. coli* or *K. pneumoniae* (continue)

No., age of patient	Underlying disease	Previous antibiotic use within 1 month	Previous UTI within 6 months	Blood culture	Pathogen	MIC (µg/mL)	Outcome
7. 78	DM, HT	Yes	Yes	No	<i>E. coli</i>	>256	Improved; Fever resolved after 48 hrs. of therapy and positive urine culture on 3 rd day of treatment, No followed up on 14 th day of treatment
8. 77	CVD, HT	Yes	No	No	<i>E. coli</i>	>256	Improved; Fever resolved after 48 hrs. of therapy and positive urine culture on 3 rd day of treatment, No followed up on 14 th day of treatment
9. 78	DM	No	No	No	<i>K. pneumoniae</i>	>256	Improved; Fever resolved after 48 hrs. of therapy but still positive urine culture on 3 rd day and 14 th day of treatment,
10. 62	DM, HT	No	No	No	<i>E. coli</i>	>256	Improved; Fever resolved after 48 hrs. of therapy but still positive urine culture on 3 rd day of treatment, No followed up on 14 th day of treatment

ESRD= End-stage renal disease; ESLD= end-stage liver disease; OLTX=orthotopic liver transplant recipient; MVA=motor vehicle accident; UTI= urinary tract infection; CVL= central venous line; ALL= acute lymphocytic leukemia; BMT=bone marrow transplantation; NA=not available; VAP=ventilator-associated pneumonia; SBP=spontaneous bacterial peritonitis; DM= diabetes mellitus; SLE=systemic lupus erythematosus; IHD= ischemic heart disease; HT= hypertension; CVD= cerebrovascular disease

8.6 ข้อจำกัดและอุปสรรคระหว่างการวิจัย

8.6.1. ผู้ป่วยที่ทำการศึกษาคัดเลือกเฉพาะผู้ป่วยหญิงติดเชื้อที่กรวยไตแบบเฉียบพลัน ซึ่งมีอาการรุนแรงน้อยและปานกลางเท่านั้น ไม่สามารถนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้กับผู้ป่วยที่ติดเชื้อกลุ่มอื่น ๆ ได้ แต่อย่างไรก็เป็นข้อดีที่จะได้เห็นว่าการตอบสนองต่อการรักษาเป็นผลมาจากประสิทธิภาพของยาจริง ๆ ไม่มีปัจจัยของสภาพผู้ป่วยมาเกี่ยวข้อง

8.6.2. การติดตามการรักษาของผู้ป่วยบางรายไม่ครบ 14 วัน โดยเฉพาะในกลุ่มที่ติดเชื้อที่สร้างเอ็นไซม์ ESBL จึงอาจมีผลต่อการคำนวณสถิติเปรียบเทียบผลการรักษาระหว่างผู้ป่วยทั้ง 2 กลุ่ม

8.7 ข้อเสนอแนะ

8.7.1 เนื่องจากการตอบสนองทางคลินิกไม่สามารถทำนายผลการตอบสนองทางจุลชีววิทยา ดังนั้นผู้ป่วยติดเชื้อที่กรวยไตจากเชื้อ *E. coli*, *K. pneumoniae*, *K. oxytoca* หรือ *P. mirabilis* ที่สร้างเอ็นไซม์ ESBL ควรจะส่งเพาะเชื้อซ้ำหลังการรักษาที่ 3 และ 14 วันก่อนจะหยุดยา

8.7.2 ควรมีการศึกษาทำการศึกษาผู้ป่วยซึ่งมีอาการรุนแรง หรือประชากรกลุ่มอื่น ๆ เช่น ผู้ป่วยชายเข้าร่วมการศึกษา เพื่อประเมินผลการรักษาของยาปฏิชีวนะ ceftriaxone ระหว่างผู้ป่วยที่ติดเชื้อที่กรวยไตจากเชื้อทั้งสองกลุ่ม

8.7.3 ควรมีการศึกษาการให้ ceftriaxone แล้วเปลี่ยนเป็น carbapenem หลังทราบผลการเพาะเชื้อเทียบกับการให้ carbapenem ตั้งแต่แรก